

विशसनसंयामे ॥ ३० ॥ भवंदृष्टि अभ्येत्ययसित्वा ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ आत्मरूपगुणान् रूपवयोवर्णकृत्यादि गुणान्स्त्वादीन् ॥ ३३ ॥ क्रियापथेकर्ममार्गे क्रियांतथातदिति मन्यते इ
दं कर्म एव गुणं एवं फलमित्यावश्यकत्वेन मानयति ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ निरात्मानिः स्वरूपः चिदाभासविशिष्टो देहेन्द्रियादिसंघतः दृश्यत्वेन शुक्तिरजतादिवन्मिथ्यात्वा
त् आत्मगुणैः चेतनत्वसत्यत्वसुखत्वैः यथोक्तं आनंदो विषयानुभूवोनित्यत्वं चेतिसति धर्माः अपृथक्चेत्तत्पि चेतेशां चैतन्यात्पृथगिवावभासत इति ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ प्रकृतिरिति यद्यपि बीजं पुंसाभ्यामपत्य
जन्ममृत्युविवादे च तथा विशसनोपि च ॥ शुभाशुभमयं सर्वमेतदाहुः क्रियापथं ॥ ३० ॥ प्रकृतिः कुरुते देवी भवं प्रलयमेव च ॥ दिवसांते गुणानेतानभ्येत्यैकोव
तिष्ठते ॥ ३१ ॥ रज्जिमज्जालमिवादित्यस्तत्तत्कालेनियच्छति ॥ एवमेषो सरूपपूर्वक्रीडार्थमभिमन्यते ॥ ३२ ॥ आत्मरूपगुणानेतान्विविधान्दृश्यप्रियां ॥ एव
मेतां विकुर्वाणः सर्गप्रलयधर्मिणी ॥ ३३ ॥ क्रियां क्रियापथे रक्तस्त्रिगुणां त्रिगुणाधिपः ॥ क्रियां क्रियापथोपेतस्तथातदिति मन्यते ॥ ३४ ॥ प्रकृत्या सर्वमेवेदं
जगदंधीकृतं विभो ॥ रजसातमसा चैव व्याप्तं सर्वमनेकधा ॥ ३५ ॥ एवं द्वान्यथैतानि समावर्तितानित्यशः ॥ ममैवैतानि जायंते धावंते तानि मामिति ॥ ३६ ॥
निस्तर्तव्यान्यथैतानि सर्वाणीति नराधिप ॥ मन्यते यं ह्यबुद्धत्वा तथैव सुरुतान्यपि ॥ ३७ ॥ भोक्तव्यानि मयैतानि देवलोकगतेन वै ॥ इहैव चैनं भोक्ष्यामिशुभा
शुभफलोदयं ॥ ३८ ॥ सुखमेव तु कर्तव्यं सरुलत्वा सुखं मम ॥ यावदंतं च मे सौख्यं जात्यां जात्यां भविष्यति च मे दुःखं कृतेनेहाप्यनंतकं ॥ महदुः
खं हि मानुष्यं निरये चापि मज्जनं ॥ ४० ॥ निरयाच्चापि मानुष्यं काले नैष्याम्यहंपुनः ॥ ४१ ॥ मनुष्यत्वाच्चैव देवत्वं देवत्वात्पौरुषं पुनः ॥ ४२ ॥ मनुष्यत्वाच्चैव निरयं पर्याये
णोपगच्छति ॥ य एवं वेत्ति नित्यं वै निरात्मात्मगुणैर्वृतः ॥ ४३ ॥ तेन देवमनुष्येषु निरये चोपपद्यते ॥ ममत्वेनावृतो नित्यं तत्रैव परिवर्तते ॥ ४४ ॥ सर्गकोटिसह
स्राणि मरणांता सुमूर्तिषु ॥ य एवं कुरुते कर्म शुभाशुभफलालोकं ॥ ४५ ॥ स एवं फलमाप्नोति त्रिषु लोकेषु मूर्तिमान् ॥ प्रकृतिः कुरुते कर्म शुभाशुभफलालोकं ॥ प्र
कृतिश्च तदश्नाति त्रिषु लोकेषु कामगा ॥ ४६ ॥ तिर्यग्योनि मनुष्यत्वे देवलोकैकतथैव च ॥ त्रीणि स्थानानि चैतानि जानीयात्प्राकृतानिह ॥ ४७ ॥ अलिगां प्रकृतिं त्वा
हुर्लिगैरनुमिमीमहे ॥ तथैव पौरुषं लिगमनुमानाद्दिमन्यते ॥ ४८ ॥ स लिगांतरमासाद्य प्राकृतीं लिगमव्रणं ॥ व्रणद्वाराण्यधिष्ठाय कर्मणात्मनि मन्यते ॥ ४९ ॥
मिव पुंप्रकृतिभ्यामेव सर्वकार्यं क्रियते नान्यतरेण तथापि विवक्षितविवेके प्रकृतावेव कर्तृत्वं पर्यवस्यति तस्याः सविकारत्वान्न तु पुंसि निर्विकारत्वादित्यर्थः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ अलिगां नित्यानुमेयां ननु बन्धिवत्क
दाचि सत्यक्षां कथं तर्हि सामन्यते दृष्टैर्लिगैर्महदादिकार्यैस्तत्कारणभूतांतां अनुमिमीमहे पौरुषं लिगं पुरुषस्यानुपापकं देहाद्युगंतं चैतन्यं चिदाभासं लिगेन चित्तिरनुमीयते इत्यर्थः इति मन्यते निरीश्वरः सांख्यो
ननु तन्नथेति भावः यत्साक्षादपरोक्षद्वल्लय आत्मा सर्वांतर इति चित्तोऽव्यवहितोपरोक्षत्वश्रुतिविरोधात् ॥ ४७ ॥ स इति अव्रणं प्राकृतं लिगं निर्विकारं प्रकृतेरिदं लिगं मम कदृशयायाः प्रकृतेः साधक इत्यर्थः स लिगांतरं
पुरुषं कर्मप्राप्य क्षरणधर्मित्वाद्गुणो लिगं तस्य द्वाराणि श्रोत्रादीनि ॥ ४८ ॥